

De menselijke prehistorie is volstrekt onbekend en kan niet steunen op geschreven verslagen. Het onderzoek ernaar is beperkt tot het bestuderen van, tijdens archeologische werkzaamheden, aangetroffen materiële overblijfselen. Ondanks het goede werk wat archeologen over de gehele wereld verrichten met zich steeds sneller ontwikkelende moderne hulpmiddelen en samenwerkingsverbanden met onderzoekers uit andere vakgebieden zoals die van datering, conservering, materiaalkunde, veldtechniek etc. kent archeologie ook zijn beperkingen, zoals de kans op verkeerde interpretatie en het feit dat het uitsluitend een *indirect* inzicht in het verleden kan bieden.

Op William (Boy) Habraken (1944) zouden definities van toepassing kunnen zijn zoals die in encyclopedieën worden vermeld onder: avonturier, wetenschappelijk onderzoeker, ontdekkingsreiziger, archeoloog, antropoloog, etnoloog, Egyptoloog, Indoloog, filosoof, auteur, schoenontwerper, historicus, collectioneur, conservator-restaurateur, fotograaf, wereldrecordhouder, wereldburger, lector, bathymetrist, jurist en calceioloog.

Op die terreinen is hij autodidact omdat hij liever, in navolging van beroemde autodidacten zoals Leonardo Da Vinci en Charles Darwin, zijn kennis wilde verwerven door zelfstudie en eigen empirisch onderzoek, onafhankelijk van iedere begeleiding of beïnvloeding door een educatieve organisatie of opleiding. Op die basis schreef hij zijn eerdere opzienbarende boeken *Droegen de Goden schoenen?*, *Zij die voor ons kwamen*, *Holy Shit- Religie, sprookjes voor goedgelovigen* en *Kemet - Het laboratorium waar de mens werd gecreëerd*.

Al gedurende meer dan vijf decennia reisde hij talloze malen naar alle uithoeken van de wereld en bezocht daarbij ruim 130 landen om op basis van eigen waarnemingen kennis op te doen over prehistorische, technisch zeer hoogwaardige objecten waar conventionele wetenschappers geen, onvoldoende of bewijsbaar onjuiste informatie over verstrekken. In dit boek laat hij het licht schijnen op het onbekende en duistere prehistorische verleden van het Indiase subcontinent. Aan de hand van honderden eigenhandig gemaakte opnamen van prehistorische High-Tech objecten die in de moderne tijd absoluut niet of uitsluitend met behulp van hoogwaardige technische middelen tot stand kunnen komen en waarvoor de academische wereld geen enkele afdoende verklaring kan geven toont hij, met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, aan dat de ontwikkeling van de geschiedenis van het oude India wel eens een geheel andere zou kunnen zijn dan algemeen wetenschappelijk wordt aangenomen.